

dent, este dap de neapărătă trezindă a se lăsa deschisă răpa de jos și a se întropăce atâtă în tăbă o cantitate de rază destulă de mîcă pentru ca în minutul detracției să nu poată ieși din tăbă.

D. Gay-Lussac a dat un eudiometru în care îndeosebi gazul să fie derăulementul aerului apărându-se într-o formă înălțată de capăt, care lăsat apă să intre în tăbă înainte ca gazul să formeze înălțătură (Tab. 2, fig. 9).

Acest instrument se compune de un tub de sticlă și apă la căpătătirea de jos cu capăt, care lăsat apă să intre în tăbă înainte ca gazul să formeze înălțătură, și care se închide în minutul detracției (Tab. 2, fig. 9).

Prin ajutorul uneia din eudiometrele ce descriu se poate determina lăsne compoziție aerului.

Să zicem, că să se întropă în eudiometru 100 de volvute de aer și 100 de volvute de hidrogen; atâtă se adăuce o scintă electrică ca să treacă prin tăbă, și se prodăce o absorție de 63 de volvute din care o parte este 21.

Așa dap aerul săptă analizei conține 21 de oxigen. Dacă detracție, ar rămas în eudiometru 137 de volvute de amestecul gazelor; în această amestecul gazelor se păstrează prisoane de oxigen, și se face de detracție: absorția este de 87 de volvute, și daca se va întropăce în pesid un banon de fosfor care absorbe tot oxigenul, atâtă rămâne 79 părțile de azot.

Așa dap aerul săptă esperimentele erau făcute de 21 de oxigen și de 79 de azot. Nu vom cîine în seamă acidul carbonic și așteptăm de astă că se conțină în proporție de 21.

Analiza aerului prin eudiometru dă rezultate foarte exacte, daca se va îngrijî ka hidrogenul să se prepare chiar în minutul înainte este să se facă esperimentul; daca hidrogenul să se pună într-o vreme într-o probă neferoxită, atâtă să se întropăce în probă să se obțină oarecare cantitate de aer care să facă analiza neexactă.

DD. Gay-Lussac și de Humboldt au arătat într-o scriere frumoasă asupra eudiometrului că scintă electrică nu determină combinația hidrogenului cu oxigenul în toate cazurile; și că daca cantitatea de oxigen este